

Černousy se nachází severně od Frýdlantu v nadmořské výšce 270 metrů. Původní obyvatelé byli slovanského původu a teprve později je vystřídali němečtí osadníci. Na počátku 15. Století zde byly dva lenní statky z nichž jeden patřil Černohousům a druhý Rekwitzům. Černohousové pocházeli z Horní Lužice. Již v roce 1385 se ve zhořelecké městské knize uvádí Hyneke von Scerhusen. Jak dlouho zůstala obec v jejich držení není známo, ale již v první polovině 15. Století se tu objevují Gersdorfové. Rakwitzovský díl, kde se vystřídalo několik majitelů, nakonec koupil v roce 1564 hejtman frýdlantského panství Heindrich Gersdorf zu Wilka a tak oba lenní statky spojil. Po této rodině se v obci vystřídalo ještě několik leníků, až Černousy v roce 1664 koupil hrabě Antonín Pankrác Gallas. Za Františka Josefa Gallase byl postaven panský dům a poplužní dvůr, který byl v roce 1866 propachtován místním obyvatelům. Majitelé frýdlantského panství si Černousy pro jejich hezkou polohu velmi oblíbili. Kristián Filip Clam-Gallas postavil u panského domu (zámečku) kapli sv. Jana Nepomuckého (1792) a jeho syn Kristián Kryštof začal v roce 1808 s přestavbou zámečku, kterou ale nedokončil. Po jeho smrti zde sídlilo revizní oddělení vrchnostenské úctárny.

Černousy až do roku 1881 vytvářely s Boleslaví a Vsi jednu obec a děti docházely do školy ve Vsi. V zimních měsících zde byla tzv. zimní škola, ve které učil kantor ze Vsi. Vyučovalo se v různých domech. Vlastní školu obec získala až v roce 1886. Obyvatelstvo, které se živilo zemědělstvím, velmi strádalo ve válečných letech, ať už to bylo za třicetileté války, či v roce 1757, kdy zde tábořili Prusové, nebo za napoleonských válek 1813. V období protireformace hodně obyvatel odešlo do sousední Lužice. Velkou pohromou byl rok 1671, kdy obec vyhořela a jen zvolna se zotavovala. Při sčítání lidu v roce 1900 zde žilo 274 obyvatel v 59 domech. Oživení přinesla železnice, postavená v sedmdesátých letech minulého století – v obci byla železniční zastávka. Poštou příslušely Černousy do Habartic. Od poloviny 19. Století nalézali obyvatelé práci v továrnách, které zde byly zakládány. Byla to provozovna zhořelecké továrny Hensel a Prinke, kde se vyráběly tresti a potravinářská barviva. Větší význam ale měla firma Christoph a Unmack, která se zabývala stavebním truhlářstvím a výrobou dřevěných domků. Za první světové války v ní pracovalo 70 dělníků, kteří vyráběli montované baráky pro armádu. Poválečná léta byla slabší na odbyt výrobků. Po roce 1945 navázaly na tradici této firmy Severočeské dřevařské závody.

Vedle dnešního názvu obce bylo používáno označení Černohausy, které vzniklo doslovným překladem německého jména obce – Tschernhausen.

V jižní části obce, u malého potoka, byla postavena skupina domů, které se říkalo V poli. Necelý kilometr od nádraží se rozkládá Dubový rybník, řečený Dubák, jehož hráz lemují mohutné duby. Je to hezký kout kraje, nad kterým se ozývají hlasy vodního ptactva zde hnízdícího.

Černousy se jako samostatná obec rozvíjely do roku 1980, kdy byly připojeny k Višňové.

(Vybráno z publikace vydané k 650. výročí vzniku obce Višňová v roce 1984)